

عرشه تحولات کشور نهادید. این «سرخ» جدید نخبگان سیاسی گذشته از شریف امامی، چهره‌هایی مانند منوچهر اقبال، حسینی منصور، عباسعلی خلجی، مسعود قزوینی و ... را تیز در بر گرفتند.

شریف امامی به خصوص به عنوان یکی از کارگزاران و مدیران در عرضه‌سازی صنعتی و استقرار صنعت جدید در ایران عصر پهلوی دوم شناخته شده است. وی چنانکه خود یادآور می‌شود، نقشی قابل توجه در روند خصوصی‌سازی صنایع و تقویت سرمایه‌گذاری‌های مستقیم و غیرمستقیم حکومت ایفا کرده است. لذا بخشی از خاطرات او به این تجربه مهم تاریخ تحولات صنعتی ایران اختصاص می‌یابد.

اما شریف امامی جزو آن دسته از نخست‌وزیرانی که از کودتا تا انقلاب در دوره خودکامگی محمدرضا پهلوی دولت‌ها را تشکیل دادند نیز قرار دارد. با وجود کسانی چون دکتر منوچهر اقبال، اسدالله علم، حسینی منصور، امیرعباس هویدا در دوره مورد اشاره، با تقویت نهادهای امنیتی رژیم و به ویژه برقراری حمایت‌های کارمندان قدرت‌های بزرگ از رژیم پهلوی و عقد پیمان‌های منطقه‌ای و چندجانبه، اعتماد به نفس موثری برای محمدرضا پهلوی ایجاد کرد. دوره تنش در روابط ایران و آمریکا در دوره کندی، فراهم کردند. در نتیجه آن وی تمایلات آشکاری به سوی خودکامگی فردی و دخالت در امور مربوط به اداره کشور از خود نشان داد. طیف دولت‌مزدان مورد اشاره به عنوان نخبگان چکش‌شده نظام بوروکراتیک جدید پهلوی از پایگاه اجتماعی و سیاسی و ویژگی‌های سیاسی رجال دوره قبل از خودسازی بوده و وابستگی تام و تمام به شخص شاه داشتند.

